

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่โดยมุ่งศึกษาในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การวางแผน การวัดและประเมินผล การนิเทศการศึกษา การจัดการเรียนการสอนและการส่งเสริมการสอน วัสดุประกอบหลักสูตร และห้องสมุด ประชากรที่ใช้ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2549 รวมทั้งสิ้น 281 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ได้ปฏิบัติในเรื่อง ศึกษาหลักสูตรแกนกลางเพื่อกำหนดเป้าหมายการจัดการการศึกษาของโรงเรียน กำหนดเป้าหมายในการบริหารหลักสูตร และส่งเสริมให้ครูได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ส่วนที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ นำผลสรุปไปปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปผลการใช้หลักสูตรในปีที่ผ่านมา และเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรสถานศึกษา

ส่วนการวางแผน พบว่า ได้ปฏิบัติในเรื่องวางแผนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคลากร วางแผนการจัดการศึกษาที่สามารถนำไปปฏิบัติ และประชาสัมพันธ์แผนงาน/โครงการของโรงเรียนให้บุคลากรและชุมชนทราบ ส่วนที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผน เก็บข้อมูลพื้นฐานทั่วไปที่เกี่ยวกับผู้เรียน ครู ชุมชนและโรงเรียน นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนางานวิชาการ และทำแผนให้ยึดหยุ่นสามารถนำไปปรับปรุงการดำเนินการเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์

สำหรับการวัดและประเมินผล พบว่า ได้ปฏิบัติในเรื่อง กำหนดปฏิทินปฏิบัติงานในการวัดและประเมินผล นำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน วัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร ส่วนที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่นำเทคโนโลยีมาช่วยในการวัดและประเมินผล ส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผล และจัดทำระเบียบการวัดผลอย่างเป็นปัจจุบัน

ขณะที่การนิเทศการศึกษา พบว่า ได้ปฏิบัติในเรื่องจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน วางแผนการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน และนำผลการนิเทศไปพัฒนาการเรียนการสอน ส่วนที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ ให้ครูมีส่วนร่วมประเมินผลการนิเทศ ให้ครูมีส่วนร่วมวางแผนการนิเทศการศึกษา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

ส่วนการจัดการเรียนการสอนและการส่งเสริมการสอน พบว่า ได้ปฏิบัติในเรื่อง ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมทางศาสนาและจริยศึกษาในโรงเรียน จัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาของหลักสูตร และส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ สืบหาความต้องการของผู้เรียน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดทำแผนการสอนทุกรายวิชาเพื่อสะดวกในการสอนแทน และวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูและนักเรียน

ในด้านวัสดุประกอบหลักสูตร พบว่า ได้ปฏิบัติในเรื่อง ใช้สื่อให้เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา ให้ครูเห็นความสำคัญของสื่อการเรียนการสอน และใช้สื่อโดยคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ส่วนที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ บันทึกผลการใช้สื่อการสอน เชิญวิทยากรท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักเรียน และส่งเสริม ให้ครูได้เข้ารับอบรมเรื่องการผลิตสื่อการเรียนการสอน

สำหรับด้านห้องสมุด พบว่า ได้ปฏิบัติในเรื่อง กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการใช้ห้องสมุดและจัดกิจกรรมของห้องสมุดเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของผู้เรียน จัดหาหนังสือ เอกสาร วารสาร ไว้เพื่อสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน ครูและทำรายงานผลการดำเนินงานของห้องสมุด ส่วนที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ สนับสนุนให้ครูบรรณารักษ์ได้เข้ารับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับเทคโนโลยี ในการให้บริการของห้องสมุด แนะนำครูให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดห้องสมุดในโรงเรียน และประเมินผลการใช้ห้องสมุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

อภิปรายผล

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการอภิปรายไว้ดังนี้

ในการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางเพื่อกำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาของโรงเรียน กำหนดเป้าหมายในการบริหารหลักสูตร และส่งเสริมให้ครูได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ส่วนที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ นำผลสรุปไปปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปผลการใช้หลักสูตรในปีที่ผ่านมา และเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรสถานศึกษา ดังที่ อานาจ จันทรเป็น (2532) ที่กล่าวว่า การจะสร้างหลักสูตรที่ดีนั้นจะต้องกำหนดเป้าหมายในการบริหารหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ เสริมศรีไชยสร (2528) ที่ได้พูดถึงเรื่องหลักสูตรว่า หลักสูตรจะต้องประกอบไปด้วยเป้าหมายในการเรียนรู้จะต้องมีการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางให้บุคลากรสามารถทำความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้ในทางเดียวกัน ซึ่งเช่นเดียวกับการศึกษาของวิชัย วงศ์ใหญ่ (2521 หน้า 140) ที่พบว่า การจะนำหลักสูตรไปใช้ซึ่งจะดำเนินได้สำเร็จตามเป้าหมายนั้นผู้บริหารและครูจะต้องรู้จักหลักการและวิธีการใช้หลักสูตรให้เข้าใจเสียก่อน การรู้หลักการของหลักสูตรในฐานะผู้ใช้มิใช่ผู้พัฒนาหลักสูตร แต่ละคนต้องศึกษาให้เข้าใจว่าตนอยู่ในฐานะใดของการพัฒนาหลักสูตรระดับใดด้วย ขณะที่ วิชระ สุยะลังกา (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหาร ได้ปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารไม่สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรให้กับครู ครูไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรผู้บริหารไม่ติดตามการใช้หลักสูตร มอบหมายให้ครูผู้สอนไปทำหน้าที่อย่างอื่นมากกว่าการสอน

ส่วนการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวางแผน พบว่า ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ได้วางแผน โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคลากรวางแผนการจัดการศึกษาที่สามารถนำไปปฏิบัติ และประชาสัมพันธ์แผนงาน/โครงการของโรงเรียนให้บุคลากรและชุมชนทราบ ทางด้าน กนก จันทรจักร (2532, หน้า 81) ที่ได้กล่าวว่า การวางแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนบุคลากรทุกคนต้องช่วยกันพิจารณาว่าเราจะพัฒนางานไปในทิศทางใด บุคลากรจะต้องสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ และสอดคล้องกับความสามารถที่มีอยู่นอกจากนี้ กิติมา ปรีดีคิลก (2532, หน้า 58-59) ได้เสนอขั้นตอนในการวางแผนการศึกษาว่า

ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันทำแผนงานในโรงเรียน เช่น ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด หัวหน้าสาขาวิชา และครูผู้สอนมีส่วนในการกำหนดแผนงานโรงเรียน เพื่อจะได้เป็นแผนงานที่มีความคิดกว้างขวาง ส่วนคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530, หน้า 13) ได้กล่าวถึงการวางแผนการศึกษาว่า การวางแผนจะต้องมีเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์ ต้องกำหนดเป้าหมายที่พึงประสงค์อย่างชัดเจน ซึ่งรวมการกำหนดแนวทางปฏิบัติรายละเอียดขั้นตอนการทำงานที่สะดวก และสามารถปฏิบัติได้จริง ส่วน สมพงษ์ เกษมสิน (2523, หน้า 27) ได้กล่าวว่า การวางแผนและการกำหนดวิธีการดำเนินงานเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงาน ซึ่งมีความสำคัญและทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นการใช้ความรู้ทางวิชาการ วิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคต สำหรับการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัดและประเมินผล พบว่า ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ได้กำหนดปฏิทินปฏิบัติงานในการวัดและประเมินผล นำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน วัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร ครูผู้สอนควรวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในส่วนที่เป็นผลงาน กระบวนการคิด กระบวนการทำงานให้สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร และอิงหลักสูตรเป็นตัวหลักในการวัดและประเมินผล อำนาจ จันทร์แป้น (2532, หน้า 4) สำหรับพนัส หันนาภินทร์ (2524, หน้า 150) กล่าวว่า ครูควรวัดและประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ไปอย่างมีประสิทธิภาพ และยังผลย้อนกลับสามารถนำมาใช้ปฏิบัติอ้างอิง แก้ไขข้อบกพร่องในครั้งต่อไปได้ ขณะที่ ปรีชา จันทะสินธุ์ (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนแม่เจดีย์วิทยาคม จังหวัดเชียงราย พบว่า การปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนแม่เจดีย์วิทยาคม ได้วัดผลและประเมินผลหลังการเรียนการสอน กำหนดปฏิทินงานวัดผลไว้ชัดเจนตลอดปีการศึกษาจัดทำข้อมูลงานทะเบียนวัดผลอย่างเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ วัดผลและประเมินผลตามเนื้อหาที่เรียน

ในการปฏิบัติงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน วางแผนการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน และนำผลการนิเทศไปพัฒนาการเรียนการสอน ดังที่ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 28) ได้กล่าวถึงการนิเทศว่า เป็นการชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และเพิ่มคุณภาพของนักเรียน ให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษา ส่วนการนิเทศการสอนเป็นส่วนย่อยของการนิเทศการศึกษาเพื่่อมุ่งปรับปรุงและพัฒนาการเรียน

ในโรงเรียน โดยมุ่งที่พฤติกรรมของครูที่จะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ลักษณะงานของการนิเทศ การสอน จะมีงานพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การเลือกสรรบุคลากร การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดวัสดุอุปกรณ์ การจัดอบรมครูประจำการ การประชุมพิเศษ การบริการพิเศษ งานสัมพันธ์ชุมชน งานประเมินผล โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูและคุณภาพของนักเรียน และหลักการนิเทศการสอนที่ยึดถือ คือ หลักแห่งการส่งเสริมความเจริญงอกงามให้ครูและนักเรียน หลักการจัดอย่างเป็นประชาธิปไตย หลักการสร้างสรรค์ หลักการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ หลักการสร้างขวัญกำลังใจ และหลักการปรับปรุงการเรียนการสอน และการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและหน่วยงานอื่น นอกจากนี้ พันัส หันนาคินทร์ (2513, หน้า 150) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นการแนะนำปรับปรุงเสริมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น การนิเทศการศึกษาจะประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผน การนิเทศให้เป็นรูปธรรมสามารถนำไปปฏิบัติได้ เช่นเดียวกับ วรเชษฐ์ จันทร์ภิรมย์ (2546) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้าน การนิเทศภายใน คือขาดการวางแผนการนิเทศ ส่วนข้อเสนอแนะ ควรวางแผนและแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบการนิเทศภายใน ส่วน ครุรักษ์ ภิมรัมย์ (2538, หน้า 13-14) ได้กล่าวถึงกระบวนการนิเทศว่า เป็นกระบวนการในการทำงานเพื่อปรับปรุงการสอนโดยตรง มีระเบียบแบบแผนและการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โยตั้งอยู่บนพื้นฐานประชาธิปไตย และมุ่งช่วยเหลือครูในการปรับปรุงการสอนเพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามแก่นักเรียนและสังคม โดยใช้ความเป็นทำผู้ทำการเปลี่ยนแปลง โครงการทางการศึกษาละพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

สำหรับการปฏิบัติงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนและการส่งเสริมการสอน พบว่า ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ได้ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมทางศาสนาและจริยศึกษาในโรงเรียน จัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาของหลักสูตร และส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530, หน้า 10) กล่าวว่า แกนหลักสำคัญที่จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ คือต้องจัดการศึกษาตามเนื้อหาของหลักสูตร ในขณะที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 90-91) กล่าวว่า การเลือกวิธีการสอนต่าง ๆ ที่จัดสอนในสถานศึกษา โดยทั่วไปมีจุดประสงค์หลายข้อ มีเนื้อหาสาระหลายเรื่อง จึงจำเป็นต้องเลือกวิธีการสอนจึงจำเป็นต้องเลือกวิธีการสอนให้ตรงกับจุดประสงค์และเนื้อหา การเลือกวิธีสอนอาจผสมผสานกันเพื่อให้มีความน่าสนใจ ส่วน เทียม วันมหาชัย (2545) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนฮอดพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ในการจัด

การเรียนการสอนของครูได้แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนทุกครั้ง จัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และเตรียมเนื้อหาได้เหมาะสมกับสภาพความพร้อม ของผู้เรียน สำหรับทรงพล ทรงจำ (2545) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหาร งานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ศึกษากรณีโรงเรียนฝายกวางวิทยาคม อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา พบว่า ผู้ปกครองหรือชุมชนมีส่วนร่วมกับโรงเรียนเฉพาะให้ การสนับสนุน งบประมาณในการพัฒนาวิชาการ หรือเป็นวิทยากรท้องถิ่นมาช่วยสอนร่วมกับครู แต่ให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับเปลี่ยนเนื้อหาวิชาที่มีน้อยมาก ชุมชนให้การสนับสนุนในด้านวัตถุเป็นส่วนใหญ่ การให้ข้อเสนอแนะแสดงความคิดเห็นในเรื่องการจัดการเรียนการสอนมีน้อยมาก

ส่วนการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารและครูของ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ได้ใช้สื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ให้ครูเห็นความสำคัญ ของสื่อการเรียนการสอน และใช้สื่อโดยคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ส่วน ศิริพงษ์ พะยอมแย้ม (2523, หน้า 93) ได้กล่าวถึงเรื่องสื่อการเรียนการสอนว่า ส่วนลักษณะของสื่อ ที่มีคุณภาพพิจารณาได้จากสื่อที่ต้องสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์ของการนำไปใช้จัด การเรียนการสอน และสามารถใช้อธิบายเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ภิญโญ สาร (2528, หน้า 166) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน วัสดุทุกชนิดที่ใช้ ประกอบการเรียน การสอนให้เกิดการเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และสามารถเชื่อมโยงให้ผู้เรียน เห็นและเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายขึ้น และสื่อการเรียนการสอนจะเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เมื่อครูผู้สอนเข้าใจ และเห็นความสำคัญของวัตถุประสงค์ของการใช้สื่อการเรียนการสอน ส่วน วิวัฒนา มโนจิตร (2540) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า หลักสูตรที่ใช้ไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น วัสดุสื่อการเรียน การสอน ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และงบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอต่อการนำมา พัฒนาการเรียนการสอน

ขณะที่การปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุด พบว่า ผู้บริหารและครูของ โรงเรียนใน สังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ได้กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการใช้ห้องสมุดและจัดกิจกรรม ของห้องสมุดเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของ ผู้เรียน จัดหาหนังสือ เอกสาร วารสาร ไว้เพื่อสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนครูและ ทำรายงานผลการดำเนินงานของห้องสมุด ดังที่ อัมพร ปันศรี (2532, หน้า 17-18) ได้กล่าวถึง การจัดบริการห้องสมุดว่า เป็นกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน

เขียน ส่งเสริมให้มีนิตยสารศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สำหรับอุทัย บุญประเสริฐ และ ชโลมใจ กิงการวัฒน์ (2528, หน้า 40) ได้กล่าวถึงการบริการงานห้องสมุดว่า เป็นแหล่งเรียนรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาของครูและนักเรียน เป็นแหล่งรวมความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ของ นวัตกรรมการศึกษาและงานวิจัยเกี่ยวกับการประถมศึกษา ส่วน สุพจน์ อริยะจักร์ (2548) ได้ศึกษาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน ของ โรงเรียนวัดปากดิ่ง สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน พบว่า ส่วนใหญ่พึงพอใจด้านการจัดห้องสมุดและการส่งเสริมการสอน เพราะโรงเรียนสามารถพัฒนาและปรับปรุงห้องสมุดให้กว้างขวางขึ้น สะดวกต่อการศึกษาค้นคว้าของครู นักเรียน และชุมชน มีการจัดหาหนังสือเข้าห้องสมุดเพิ่มเติมอยู่เสมอ

จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้น เห็นได้ว่าการที่จะทำให้ปัญหาและอุปสรรคที่เป็นอยู่ในการปฏิบัติงานวิชาการนั้นลดน้อยลงหรือหมดไปนั้นเป็นการยาก เพราะแต่ละโรงเรียนมีข้อจำกัด และศักยภาพแตกต่างกันออกไป แต่การที่จะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จะต้องเป็นผู้นำทางในการจัดการศึกษา สร้างภาพพจน์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการให้ไปสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพของงาน สร้างความร่วมมือในการทำงาน สร้างบรรยากาศแห่งการสมานสามัคคี ตลอดถึงสร้างความตระหนักให้บุคลากรในสถานศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวิชาการ เพื่อให้การดำเนินงานทางวิชาการนั้นประสบความสำเร็จและสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานหลักสูตร เพราะหลักสูตรเพราะเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการศึกษา และเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาควรให้ต้องเอาใจใส่และให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก
2. ควรกำหนดยุทธศาสตร์และหน้าที่ในการทำงานของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนให้บังเกิดผลในการปฏิบัติอย่างจริงจังและชัดเจน
3. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการของโรงเรียนและเพื่อพัฒนาคุณภาพของการศึกษา
4. ควรศึกษาโรงเรียนที่มีผลงานดี เพื่อหาองค์ประกอบที่เป็นตัวแปรที่เป็นสาเหตุให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียน
5. ควรศึกษาโดยเลือกกลุ่มประชากรเพียง 1 โรงเรียน เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนอย่างเจาะลึก เพื่อสามารถนำผลการวิจัยมาปรับใช้ได้โรงเรียนได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved